



De zoone vaen Toone

van kokosmat tot laminaat



Volksmusical in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZOONE VAEN TOONE - VAN KOKOSMAT TOT LAMINAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Verteller:

Pööke

De familie:

Toon

Sien (de vrouw van Toon)

Kup (zoon)

Jan (zoon)

Thé (zoon)

Haske (zoon)

Greetje (dochter)

Annie (vrouw van Kup)

Zus (vrouw van Jan)

Bernadette (vrouw van Thé)

Gosina (kleinkind)

Wimke (kleinkind)

Janis (vriendin van Wimke)

Ome Maonus (broer van Toon)

Tante Lien (vrouw van Maonus)

Tante Trui

Teus d'n Deus (vader van Zus)

Jenneke (moeder van Zus)

Buurtgenoten:

Hugo

Dora (vrouw van Hugo)

Nillis

Mien (vrouw van Nillis)

Beroepsgroepen:

Bakker Bart

Postbode Hent

Pastoor

Vroedvrouw juffrouw Spruit

Vier soldaten

Alie (Jehova Getuige)

Petrus (heilige)

Twee accordeonisten

In totaal zijn dit 35 rollen. Een aantal rollen leent zich uitstekend voor

dubbelrollen waardoor het aantal spelers teruggebracht kan worden tot 25.

DECOR:

Een eenvoudige kamer ingericht in de stijl van 1934. In de kamer staan een grote tafel met zes stoelen en twee fauteuils met een klein tafeltje. Aan de wand hangen religieuze afbeeldingen. De verlichting bestaat uit olielampjes. Algemene indruk rommelig. Op de vloer ligt een kokosmat. In de achterwand is een deur die half open staat en zogenaamd naar de keuken leidt. Een andere deur is de toegang tot de deel. In een zijwand is een bedstede. Naast de bedstee hangt een wijwatervatje. In de andere zijwand is een raam.

Woord vooraf.

In de volksmusical De Zoone vaen Toone met als ondertitel 'van kokosmat tot laminaat' volgen wij het levenspad van Toon en zijn vrouw Sien over een periode van ongeveer veertig jaar (van 1934 – tot eind jaren zestig). We zien al het lief en leed wat er in zo'n periode voorbijkomt. Van geboorte tot dood en van huwelijk tot scheiding: alle facetten van het menselijke leven krijgen een plaats in deze volksmusical. Daarmee krijgt De Zoone vaen Toone de status van een familiechroniek. Een kroniek die zich afspeelt in het Land van Maas en Waal. Zowel de gesproken als de gezongen teksten zijn volledig in het Maas en Waalse dialect geschreven (het Maas en Waalse dialect lijkt op de dialecten zoals gesproken in het oostelijk deel van de provincie Brabant en in het zuidelijk deel van de provincie Gelderland).

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaal contract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

De (volks)musical bestaat uit vier bedrijven die ieder weer onder te verdelen zijn in een aantal scènes. Ieder bedrijf beslaat een periode. We krijgen dan de volgende indeling:

1^e bedrijf: de crisisjaren (1934: scène 1 en 2)

2^e bedrijf: de oorlogsjaren (1944: scène 3)

Pauze

2^e bedrijf: de oorlogsjaren (1944: scène 4)

3^e bedrijf: de wederopbouw (1957: scène 5)

4^e bedrijf: de flower power (1969: scène 6)

In ieder bedrijf worden meerdere liedjes gezongen die zijn ontleend aan melodieën uit de desbetreffende periode. Deze liedjes zijn van een eigen Maas en Waalse tekst voorzien.

De diverse bedrijven en soms ook scènes worden door een verteller geïntroduceerd. De verteller treedt op in de gedaante van Pööke, een wijd en zijd bekende Maas en Waalse volksfiguur.

Voor de uitvoering van de diverse liedjes is, naast een of meerdere accordeonisten, het gebruik van een combo gewenst.

De Zoone vaen Toone leent zich bij uitstek voor een bewerking. Onderdelen van zowel de gesproken tekst als van de liedteksten zouden daarbij op de lokale situatie aangepast dienen te worden. Uiteraard kan ook het dialect aan iedere streek worden aangepast.

De Zoone vaen Toone is met erg veel succes opgevoerd door cultuurgroep De Bewaorsmiense. De zeven voorstellingen (2500 bezoekers) waren allen maanden van tevoren uitverkocht. Van deze uitvoering is een DVD-opname gemaakt. Deze DVD is te bestellen via het email-adres antoonhol@hetnet.nl De totale speeltijd van deze produktie is ruim tweeënhalf uur.

Juli 2005 Antoon Hol

Het is zaterdagmiddag ongeveer vier uur. In de makkelijke stoel (fautteuil) zit een man van begin veertig (Toon) rustig de krant te lezen.

Pööke: *(komt op van achter uit de zaal. Pööke is wat clownesk gekleed en heeft een foekepot (van een varkensblaas gemaakt instrument) bij zich. In zijn andere hand heeft hij een ouderwetse kruik bier. Terwijl hij van achter naar voren loopt, zingt hij zijn bekende lied)*

Vrouwke, 't is vaestenaovend. Ik kom nie thuis vur 't aovend. Vaenaovend in de maoneschijn, aes vaoder en moeder naor bed toe zijn. Dan speule we op die busse; hier un stoel en daor un stoel, op elleke stoel un kusse. Vrouwke gif me di, vrouwke gif me dè, gif me un stuk vaen ut vaerkesgat. Vaen de kop of vaen de zij, gif me un stukske brood urbij. Foekepotterij, foekepotterij. Gif me un cent en ik gaoj vurbij. Ik hè zulang mè de foekepot gelope, en gin geld um brood te kope. Hoog in de horste, hange de lange worste. En aes de lange verslete zijn, daen zulle de korte wel beater zijn. Foekepotterij, foekepotterij. Gif me un cent en ik gaoj vurbij.

(al zingend beklimt Pööke het podium en keert zich naar het publiek. Vervolgens begint hij aan zijn declamatie) Ja, miense, ik zie wel da gullie oe oge nie kun geleuve. Is tie dâ ech? Is dâ ech Pööke de Snijer? Pööke vaen d'n ove? Mar die is toch allang dood? Nou, miense, ik ben ut ech. In leavende lijve. Proost. *(neemt een flinke slok bier)* Dâ zit zo miense, ik zej in d'n hemèl terech gekomme. En in d'n hemèl daor zej'ik bar goed bevriend gerakt mè Petrus. Ge wit wel, die vaen d'n hemèlport. En nou vervealt die Petrus z'n eige ôk mar kapot daor aon dieje port, joh. Die steej de hele ted mar te wachte op dooje miense. En durum hou ik um weluns un bietje gezelschap. Daen praoten we un bietje en speulen un spelleke kaart. Um de tèt te dooje za'k mar zegge. En nou haj Petrus gehurt, da de Bewaorsmiense unne revue vaen vroeger tot nou wou'e houwe. En toen zè Petrus tegè mijn: Da's iets vur jou, Pööke. Daor kunde gij mooi wâ over vertelle. En durum stao'k nou hier. Um jullie iets te vertelle ovur vroeger. En ôk um un putje bier te drinke. Waent dâ krijgde in de hemel nie. Daor drinke ze alleen mar champagne en daor kan'k nie tegè. Tegè die bubbels: daor mo'k alted zu vreseluk vaen opboere. Mar bier gee aes de beste. Proost. *(heft de pul en neemt er een flinke slok uit)* En onder un putje bier wou'k jullie de levesloop vaen Toone vertelle. Toon, dâ war un echte Maos en Waolse miens met un echte Maos en Waolse huishouwe. Ik neem jullie durum mee terug naor ut jaor 1934. Dâ waar midde in de crisesjaore. Ut waar toen klaor erremoej. Toon en zun vrouw Sien ha'n al zes keinder. Allemaol jonges. En nou is ze zwanger vaen de

zeuvende. Mar, witte wâ? Kik eigus mar. Proost. (*Pööke neemt nog een flinke slok en verdwijnt van het toneel*)

Gedurende de tijd dat Pööke op het toneel is, blijft Toon onverstoort in de krant lezen. Hij is zich op geen enkele wijze van de aanwezigheid van Pööke bewust.

EERSTE BEDRIJF

scène 1

In de fauteuil zit Toon nog steeds de krant ('De Maas en Waler') te lezen. Toon is een bitse ietwat lompe man die zijn vrouw en kinderen verbaal overheerst. Achter deze ruwe buitenkant zit een klein hartje. Toon is een gezette man van halverwege de veertig. Hij heeft bretels nodig om zijn broek op te houden. In zijn mond heeft hij een pijp.

Na ongeveer 10 seconden komt Sien, zijn vrouw, waggelend op met in haar ene hand een emmer water en in haar andere hand een kistje met aardappelen. Sien is een goedmoedige, haar man onderdanige vrouw die altijd in de weer is om het haar echtgenoot en haar kinderen naar de zin te maken (een huissloofje). Sien draagt een zwart kleed met daarvoor een witte schort. Ze is in deze scène hoogzwanger (al twee weken over tijd). Sien gaat aan de grote tafel zitten. Net als ze zit start de dialoog.

Toon: *(zonder zijn vrouw aan te kijken)* Dú mijn nog un bak koffie, Sien.

Sien: *(komt steunend en kreunend overeind en wrijft opzichtig over haar dikke buik)* Ut wor nou toch ech tèd dâ tie kumt, Toon.

Toon: *(blijft in de krant lezen)* Wie? Wie mot ur komme?

Sien: De klèine, Toon. Ik zij ael haost twee weake over de tèd.

Toon: *(licht snauwerig)* Ja en dâ's die koffie ok aes de gij um nie gauw gaot haole. *(Sien verdwijnt naar de keuken om koffie te halen. Toon leest verder in de krant)*

Sien: *(roept na enige tellen vanuit de keuken)* Steet dur nog neis in de kraent, Toon?

Toon: Och dâ's toch alted ut eigeste. Braend in Dreumel, *(slaat de bladzijde om en kijkt op het bovenste gedeelte)* gevochte op de werruf in Deest *(kijkt naar het onderste gedeelte en schudt zijn hoofd)* en un hoop kouwe kak uit Drute. *(legt de krant half gevouwen naast de stoel neer)* En in Outvorst gin neis... alwèr met de kiepe op stok. *(Sien komt vanuit de keuken terug met een mok koffie. Ze loopt er mee naar Toon, roert er in en blaast er in, proeft even en geeft hem dan aan Toon)*

Sien: Hier jong, hedde un lêkkur baekske koffie. *(Toon pakt de koffie aan en zet hem naast zich neer. Hij begint de pijp uit te kloppen. Sien draait zich om en loopt terug naar de keuken. Als ze net in de keuken is, pakt Toon de koffie en neemt een slok. Meteen trekt hij een vies gezicht en spuugt een beetje terug in de mok)*

Toon: *(met luide stem)* Sien! Ge hèt de sukker in de koffie vergète.

Sien: *(vanuit de keuken)* Ik kom eraon. *(Sien komt zuchtend uit de keuken gewaggeld met een suikerpot in haar hand en houdt deze voor Toon. Toon schept overdadig (vier scheppen) suiker in zijn koffie en neemt een slok. Sien blijft liefdevol toekijken in de hoop dat de koffie nu wel bevalt. Toon met een zucht)* Hè, hè, sukker in de koffie, da's paes lêkkur. *(Sien gaat aan de keukentafel zitten en begint de aardappels te schillen. Na enige seconden komt Bart (de bakker) zingend binnen met een broodmand onder zijn arm. Bart is een vrolijk, uitgelaten type)*

Opkomstlied van bakker Bart, melodie 'Zandvoort bij de zee!' alleen
het refrein twee keer, muziek L. Darewski, Nederlandse bewerking
Louis Davids 1915 / tekst A.M. Hol 2003:

En bakker Bartje, die levert brood.
Gin halve mikke, alleen mar groot.
Wilde ze wit of liever bruin?
Ik heb ze recht en rond en schuin.
Ja, bakker Bartje, hèt al ut brood

En bakker Bartje, die levert brood.
Aon rijke stinkers en aon de goot.
Ut mak nie uit vur rijk of aerm
Al mun mikke die zijn waerm.
Ja, bakker Bartje, hèt al ut brood.

Bart: (*joviaal*) Ha, die Toon. Ha, die Sien. Steet ur nog neis in de Maos en Waoler, Toon?

Toon: Alted ut eigeste, Bart. Braend in Dreumel, gevochte op de werruf in Deest en un hoop kouwe kak uit Drute... en in Outvorst gin neis... alwèr met de kiepe op stok.

Bart: En steet dur ôk gin neis in... over die kael uit Horsse?

Toon: Welke kael uit Horsse?

Bart: (*met een stalen gezicht*) Die mè dâ velleke over de neus. (*moet hier zelf erg hard om lachen. Toon kijkt de bakkersknecht aan of hij niet goed bij zinnen is. Als Bart ziet dat zijn ongein bij Toon niet aanslaat, richt hij zich meteen tot Sien*) En hoe is ut met ou? Gee ut un bietje vrouwke?

Sien: (*wrijft over haar buik*) Vur mijn meug ie komme, Bart.

Bart: Dâ zèt ons vrouw ôk altèd, Sien. Mar ik zeg altèd mar zo: ge môt unne pruim nie plukke vur tie rijp is; en zo is ut met keinder krijge ôk: bèter te laot daen te vroeg, wâh.

Toon: (*kribbig tegen Bart*) Hedde gij daor ôk al verstaend vaen?

Bart: (*keert zich om richting Toon*) Daorvan en vaen brooje. (*draait zich om naar Sien*) Zes mikken, Sien?

Sien: Duu mar, Bart.

Toon: (*verbolgen*) Zes?

Sien: Vur merge ôk, Toon. Merge is ut zondag.

Toon: Mar daen hedde toch nog gin zes mikke nodig.

Sien: De jong zijn in de gruui, Toon

Toon: De jong vrète ons aerm, zudde beduule.

Bart: *(die de zes broden ondertussen op de tafel heeft gelegd, nu op zakelijke toon)* Nou de ut over aerm hèt, Toon. Kan'k onderhaend un keer afrekène?

Toon: Beater volgende weak, Bart. Ut zit de laotste tèt un bietje krap allemaol.

Bart: *(afgemeten)* Dâ zedde vurrige weak ôk al. En die weak dur vur ôk. Daen krij'k volgende weak vur vier weaken, wah?

Toon: Daar kunde vaen op aon.

Bart: Nou, besjoer daen. *(Bart neemt de mand en vertrekt. Sien gaat met de zes broden naar de keuken en Toon leest verder in de krant. Na enige seconden komt zijn oudste zoon Kup binnen (Kup is een lange slungel van rond de vijftwintig die enerzijds opstandig richting zijn vader is maar anderzijds heimelijk als zijn vader wil zijn))*

Kup: Ha vaoder.

Toon: *(kijkt even op van de krant)* Heuj. *(Kup gaat op een van de zes stoelen aan de grote tafel zitten)*

Kup: Steet dur nog neis in de Maos en Waoler, vaoder?

Toon: *(half brommerig)* Alted ut eigeste, Kup. Braend in Dreumel, *(slaat de bladzijde om en kijkt op het bovenste gedeelte)* gevochte op de werruf in Deest *(kijkt naar het onderste gedeelte en schudt zijn hoofd)* en un hoop kouwe kak uit Drute. *(legt de krant half gevouwen naast de stoel neer)* En in Outvorst gin neis... alwèr met de kiepe op stok. *(er valt een korte stilte. Kup staat op en dreunt wat om Toon heen)*

Kup: *(hoopvol)* En meug ik maandag nou mee naor de Maos, vaoder? Hedde ut gevraoge?

Toon: Neej, ut meug nie. Ik hèt'ut aon d'n opzichter gevraoge, jong. Mar hij meug d'r mar inne per huishouwe aonneme. Dâ zijn de regels vaen de werrukverschaffing, zè'tie. Mar zej de al bij d'n Blauwe Zak langs gewiest? In de meubelfabrieke is nog wel un bietje werruk.

Kup: *(tikkeltje geïrriteerd)* D'n Blauwe Zak zèt da'tie mè de pastoor hèt afgesproke dâ die erst miense aonnimt die in ut aermenfonds zitte. En daor wou de gij nie naor toe.

Toon: *(zelfingenomen)* Neej, ik gaoj nie naor ut aermefonds um te schojje vur un zak piepers. En dan zeker dank je wel motte zegge tegè de pastoor en de hoge heren? Neej, jong daor begin ik nie aon.

Kup: *(verwijtend)* Um dâ de bang zej vur de pastoor. Um dâ de nooit in de kerruk kom.

Toon: *(boos)* Ik gaoj nie naor de kerruk umda ik vur de goeie zaak staoj. En dâ witte gij goed, snotjong.

Kup: *(snuivend)* Nog steeds vur dâ bankegeld zekur?

Toon: *(vastbesloten)* Krek zo. Zulang ze die banke verpachte zul de gij mijn daor nie zien. T'is toch te gek: geld vraoge um in un kerrukbank

te meuge zitte. En de rijke stinkers zitte veuraon op de erste rij op de dure banke en aarme klootzakke aes wij motte achteraan zitte. En dâ he'k tegè de pastoor gezèet en durum zulle wij nooit geld vaen ut aermefonds krije.

Kup: *(teruglopend naar de grote tafel)* Witte wâ de gij zijt, vaoder? Un eigenwijze.

Sien: *(komt binnen gewaggeld)* Hou toch op mè dâ gesteggel, gullie. Gij ôk un baekske prut, Kup?

Kup: Ja, lêkkur moet. En duu dur ôk mar un paor raendumme bij. Ik hè honger.

Toon: *(korzelig)* Gullie hèt altèd honger.

Sien: *(vergoelijkend)* Ze zijn in de gruui, Toon.

Toon: *(brommerig)* Die blijve in de gruui, ja. Die komme nooit uitgegruuid. Ze vrète me verdomme aerm. *(Sien gaat naar de keuken. Toon pakt de krant weer. Kup staart beledigd voor zich uit. Na enige seconden komt met een hoop stampij Door binnen. Door is een grote, forsgebouwde volkswrouw van een jaar of vijftig. Ze heeft een emmer bij zich die vol vis zit)*

Door: Ik zeg goeiemiddag.

Kup: Goei'middag, Dora.

Toon: *(legt de krant weg)* Door.

Door: *(zet de emmer naast Toon neer en spreekt op luide toon)* Hugo zè tege mijn: gao's gauw wâ vis naor Toon brenge. Hij hè me toch un berrug greij gevange, joh. Ongeleufluk. Meer daen alle apostele op ut Meer van Gagagalileleleja *(struikelt over het woord)* bij mekaor ha'n. En d'n inne nog grôtter daen d'n aender. Zukke zate dur tusse *(ze spreidt haar armen om het formaat aan te geven)* Hugo zè: daor kaen de hele buurt mooi vaen mee ète.

Toon: *(staat op, kijkt in de emmer en roept, alvorens weer te gaan zitten, richting keuken)* Hé Sien. Ge hèt wat te slachte, dalûk. *(Sien komt de keuken uitgestrompeld met de koffie en een mik voor Kup. Ze zet de koffie voor hem op tafel neer. Met een groot mes maakt ze een kruisteken over de mik (het brood) alvorens er enige grove plakken af te snijden. Kup stort zich alsof hij uitgehongerd is op de plakken brood en slurpt boers van de koffie)*

Door: En Sientje, hoe geej ut keind?

Sien: Ut geej wel, Door. Gewoon deurgaon. Da motte mè un huishouwe mè jonge. Gewoon deurgaon.

Door: Hoelang zej de nou al over de tèt?

Sien: Al twaalf dage. Dâ keind wil d'r gewoon nie uit.

Door: *(wijdbeens en armen overelkaar)* Dâ keind is un meske. *(ze wijst naar Siens haar)* Ik zie ut aon oe haor. Dâ glanst. Dâ duut ut bij

meskes altèd. Bij jonges kik ut veul doffer.

Sien: Ik hoop dâ de gelijk hèt, Door. Ik hèt altèd al un meske wille hebbe. Naor zes jonges wor ut ok wel tèt. Ik heb ur ôk vur gebid. Ik hèt aon Onze Lieve Heer um un meske gevraagd.

Door: Veur of nao de daod?

Sien: Hèt?

Door: Hedde ut Onze Lieve Heer veur of nao de daod gevraagd?

Sien: Makt dâ nog wâ uit daen?

Door: *(knikt vertrouwelijk)* Ut mot dur veur. Aenders wor ut un kween. (= onvruchtbare koe; in dialect gebruikt voor een onzijdig persoon) *(Sien schrikt zichtbaar. Door ziet dit en herstelt zich)* Mar gij hoeft oe eige gin zurge te make. De haoren glanze of dâ ge dur unne hele pot brilcrème durheen hèt geflikkerd. Ut wor zeker un meske. *(Door en Sien lopen weg naar de keuken)*

Kup: *(tegen Toon, mokkend, half met de mond vol brood)* Nou ète we zeker wer de hele weak vis.

Toon: *(kijkt naar de emmer en roept richting keuken)* Verdomme. Hé, Sien. Ge zèt de vis vergète mee naor de keuke te neme. *(Sien komt meteen uit de keuken gestrompeld en tilt de zware emmer moeizaam op)*

Kup: Wâ, is ut vur vis, moet?

Sien: *(zet de emmer neer en graait er wat in)* Vorntjes en bressems. Dâ kum goed uit. Daen kunne de klenste de vorntjes pakke en daen hebbe we vur de grote nog vier, *(kijkt in de emmer)* neej vijf bressems.

Toon: *(kijkt vertoornd op)* Die graotballe mot ik nie. We ha'n toch nog smout ligge?

Sien: Dâ ha'n we, ja. Mar dâ hèt onze Thé vanmerge vur ut werruk opgegète.

Toon: *(ietwat berustend)* T'is gadvergeme iedere dag ut eigeste hier. Die jong vrète ons aerm, Sien. Ik zeg ut oe: ze vrète ons aerm.

Sien: *(vergoelijkend)* Ik heb nog wel un stukske balkenbrei vur oe ligge, Toon. Dâ mak ik wel vur oe verrig. *(Sien sjouwt met de emmer vis naar de keuken)*

Kup: En nimt onze Thé vanaovend dâ Numweegs meske nou mee of nie?

Toon: Ik geleuf ut wel.

Kup: *(op slijmerige toon)* Ut zal mijn us beneie, wâ ut vur grietje is, vat?

Toon: Ut zâ wel niks zijn. Wâ mot zu'n stads ding nou mè onze Thé?

Kup: *(op samenzweerderige toon)* Ik hèt van onze Thé ôk geheurd dâ ze nie kattelijk is, vaoder.

Toon: *(haalt zijn schouders op)* Dâ mak me niks uit. Aes ze ut mar nie hoog in de kop hèt. *(vanuit de deel komt Jantje binnen. Een kleine*

maar knappe, blonde jongen van ongeveer zeventien jaar. Zijn handen zitten onder het vuil van het werken op het land. Hij gaat aan de tafel zitten en legt rode bieten en uien voor zich op tafel neer)

Jan: Ha, vaoder. Hoi, Kup. Nog neis in de kraent? *(Toon wil antwoorden maar voor hij de kans krijgt begint Kup al gewichtig)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto